

STUDENT REVUE

KLID A MÍR V DUŠI

přípravy na Vánoce | příroda v zimě | Erasmus+

Dvoutměsíčník Gymnázia Dr. Josefa Pekaře
32 - listopad/prosinec 2024 (XIII. ročník)

DOSTUPNÉ
NA ISSUU

SR

Šéfredaktor: **Jakub Křováček** // Grafika: **Jakub Křováček** // Redaktoři: **Adéla Cymorková, Eliška Fialová, Barbora Fidlerová, Alena Gabryšová, Marta Garmatii, Martin Janeček, Anna Kindlová, Angelina Kovalenko, Nela Kučerová, Tereza Székelyová, Anna Votočková, Ema Žitná** // Příspěvatelé: **Eliška Brixí, Karolína Hošková, Kristýna Křováčková, Jáchym Procházka, Johana Skrbková** // Fotografie a ilustrace: **Martin Dlouhý, Jakub Křováček, Mgr. Michaela Šlapáková, Anna Votočková, personál Klaudiánovy nemocnice, účastníci Erasmus+** // Konzultace a korektura: **PhDr. Ladislav Futtera** // Děkujeme ředitelství školy za podporu při tisku časopisu.

Po přečtení prosím vraťte zpět na nástěnku. Děkujeme!

32. číslo - listopad/prosinec 2024
Číslo vyšlo 18. 12. 2024
Další číslo vyjde na přelomu února a března.

Studentský magazín
Student revue
VIII. ročník

@student.revue

Student revue

student.revue@pekcloud.cz

www.casopis.pekcloud.cz

EDITORIAL

Vážený čtenáři,

je to ve vzduchu... Je to v televizi, ve výlohách obchodů, a dokonce i ve škole. Vánoční svátky jsou za dveřmi a ty stále ještě nemáš všechny dárky. Být to kterákoliv jiná část roku, už bys nervózně přešlapoval a přemýšlel, jak je co nejrychleji sehnat. Ty ale moc dobře víš, že jsou Vánoce a že stejný problém jako ty mají i všichni okolo tebe. Vždyť ono se to každý rok nějak stihne, a tak nepochybuješ o tom, že stejně tomu bude i letos. Poslední hektické dny uběhnou jako voda a ty už si vychutnáváš se svými blízkými krásnou štědrovečerní atmosféru. Z rádia slyšíš koledy, na stromečku svítí svíčky a ty si pečlivě schováváš kapří šupinku, kterou jsi našel pod talířem. Už se nemůžeš dočkat rozbalování dárků, které ti letos Ježíšek přinese. Tak běž, ať ti něco neuteče!

Podzimní listopadové dny už jsou za námi a my Vám i přes to, že je prosinec teprve v polovině, přinášíme další číslo Student revue. Berte ho jako vánoční dárek od celé naší redakce a od všech, kteří se na přípravách časopisu podílejí. Věříme, že Vám poslouží jako zábava na nadcházející vánoční prázdniny a že z něj třeba načerpáte i nějaké nápady na tvoření, pečení nebo výlety.

Vánoce jsou především svátky klidu a míru. Svátky, během kterých by nikdo neměl být sám, a svátky, které bychom měli prožít v radosti a v pohodě. Zastavme se na chvíli, pojďme si odpočinout od každodenního uspěchaného života a zapřemýšlejme nad tím, co dělá náš život krásným. Važme si těch, kteří nás obklopují, važme si naší svobody, važme si všeho, co máme, a snažme se o to, abychom o nic z toho nepřišli. Udělejme si Vánoce letos hezkými a užijme si je nejlépe, jak jen to půjde. Tře-

ba i s knížkou nebo naším časopisem v ruce...

Ačkoliv je téma vánočního čísla s Vánocemi úzce spojené, najdete na následujících stránkách články velmi různorodé a věříme, že si mezi nimi každý najdete ten svůj, ten, kterým si třeba na Štědrý den zkrátíte čekání na Ježíška. Můžete se těšit jak na pravidelné rubriky, jako například další díl Výtvarného okénka nebo komiksu Míšovy neplechy, tak i na reportáže z Andújaru, Polska nebo Vídně. Dále Vás čekají tipy na vánoční tvoření, články o přírodě, o sportu nebo druhé kolo naší časopisové soutěže a vyhlášení výherců kola minulého. Článků je ale daleko víc, tak hurá do toho!

Přejeme Vám příjemně strávené Vánoce, klid a mír v duši a mnoho krásných chvil při čtení Student revue!

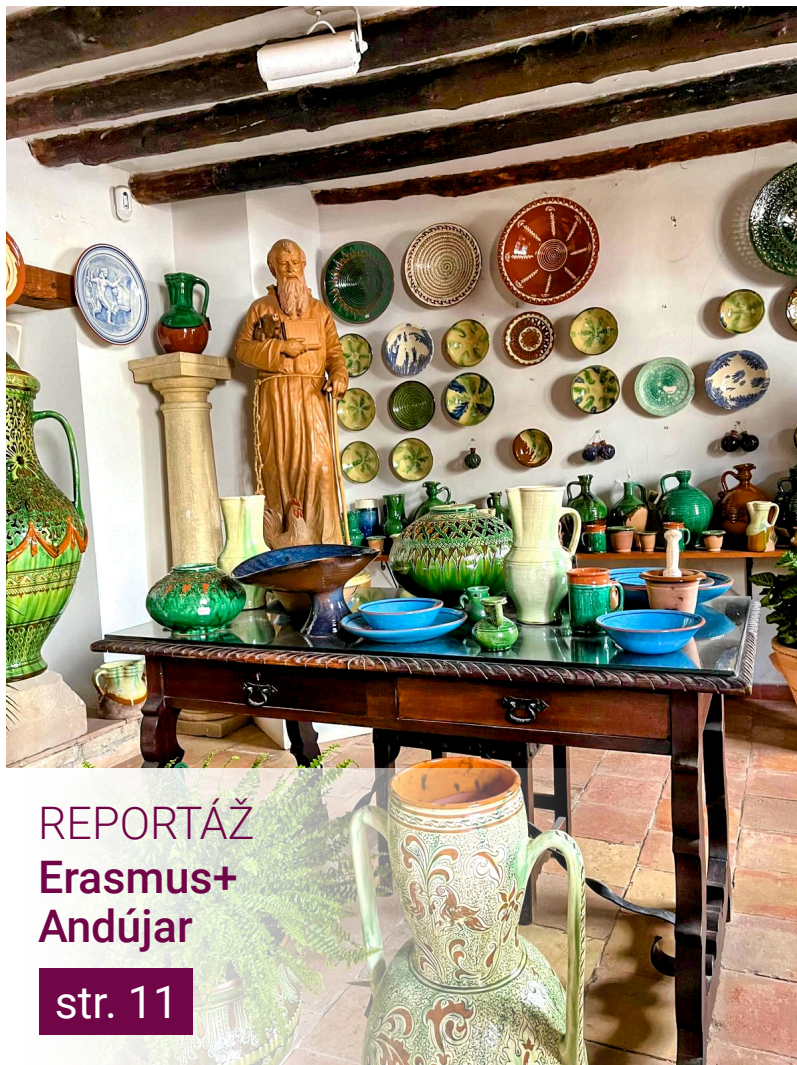
Za redakci Student revue

Jakub Křováček

Šéfredaktor

32 - listopad/prosinec OBSAH

REPORTÁŽ
Erasmus+
Andújar

str. 11

PŘÍRODA
České zv
unikáty

str. 26

TÉMA
Hibernace
českých zvířat

str. 22

REPORTÁŽ
Česko-polská
soutěž

str. 16

A
řecí

HISTORIE
Back to
the Past

str. 13

REPORTÁŽ
Na trhy
do Vídně

str. 24

TÉMA
Tipy na
vánoční tvoření

str. 20

Fotopříloha (Rakousko)	6
Bruce Weber: My Education.....	8
Nečekaná senzace pro FK MB	9
Andújar (Erasmus+)	11
Back to the Past	13
Česko-polská soutěž	16
Tipy na vánoční tvoření	20
Rozdáváme úsměvy.....	21
Hibernace českých zvířat	22
Zajímavosti o Vánocích	23
Na trhy do Vídně	24
České zvířecí unikáty.....	26
Mé psaní	27
Výtvarné okénko (2. díl).....	28
Fashion 2U - barvy	29
Soutěžte se Student revue!.....	30
Míšovy neplechy - Vánoce	31

N 47°33.73018'
E 13°38.92018'
Hallstatt, Rakousko

Toto malebné městečko v srdci Rakouska je již několik let vyhledávaným turistickým cílem. Ještě na sklonku 19. století byl Halštát až na vodní dopravu po jezeře a úzké horské stezky izolovaný od okolí, dnes ho ale díky jeho malebnosti a také nejstarším solným dólům v Evropě ročně navštíví statisíce turistů. Není divu, že se dostal na seznam UNESCO. Je dokonce tak atraktivním místem, že si v Číně v roce 2012 postavili jeho dokonalou kopii, a není překvapením, že se na souhlas nikdo neptal. Určitě tam ale nemají tak pohodovou předvánoční atmosféru navozenou adventními trhy a decentní výzdobou jako v rakouském originálu. (JK)

<https://findustost.com/winter-ai-ale-halstatt-austria/>

BRUCE WEBER: MY EDUCATION

  Jakub Křováček (6. 0)

Druhou adventní sobotu se mi podařilo najít si volnou chvíli, nasednout do přeplněné sedmsetdvacítky a dojet metrem z Černého Mostu na Staroměstské náměstí v Praze.

Mým cílem ovšem nebyly adventní trhy, na kterých to překypovalo životem už před obědem, ale dům U Kamenného zvonu, jedna z poboček Galerie hlavního města Prahy.

Dům U Kamenného zvonu stojí na rohu Staroměstského náměstí a Týnské ulice, hned vedle paláce Kinských. Považuje se za nejceněnější středověký měšťanský dům na území Prahy a od roku 1988 slouží jako výstavní objekt Galerie hlavního města Prahy. Jeho počátky se datují do druhé poloviny 13. století, ale současnou podobu mu daly především četné přestavby a rekonstrukce, z nichž ta asi nejvýznamnější proběhla v roce 1310.

Od 20. září zde má výstavu slavný americký fotograf Bruce Weber, který je jedním z posledních žijících fotografů „staré školy“. Výstava je rozdělena na dvě patra a už po tom, co jsem otevřel dveře do první části, mi bylo jasné, že jsem koupil vstupenky určitě chybu neudělal. Hned na začátku mě přivítala koláž desítek fotografií umístěná na stěně, a když jsem se otočil, vykouzila mi úsměv na tváři pětice zlatých retrívrů, které jsem na výstavě neviděl naposledy.

V další místnosti mě zaujalo promítání známých videoklipů kapely Pet Shop Boys, které

Zlatí retrívři hráli v kariéře Bruce Webera významnou roli. Prvního psiho společníka měl už v začátcích své kariéry a od té doby měli s manželkou, filmovou producentkou Nan Bushovou, vždy alespoň tři. Když měl někde zakázku, své retrívry bral s sebou. Fotografie psů byly jednou z hlavních částí jeho díla a před třemi lety o nich dokonce vydal 520stránkovou knihu plnou fotografií, příběhů a osobních vzpomínek. Pod titulem „The Golden Retriever Photographic Society“ jde o jednu z jeho nejrozsáhlejších publikací a dle jeho slov také o tu nejosobnější.

fotograf režíroval a natáčel. Také si na stěně čtu vzkaz, který se svojí manželkou zanechali pořadatelům výstavy. V Česku byl už několikrát díky různým natáčením a v minulém století spolupracoval s mnoha českými osobnostmi, takže není žádným překvapením, že nabídka vystavovat v Praze neodmítnul. Další část výstavy patřila fotografiím modelů, kterými ve své době budit poměrně velký rozruch. Následují už poslední místnosti prvního patra, kde jsem našel fotografie významných osobností, například Nelsona Mandely, Bruce Springsteena nebo Sinéad O' Connorové, a propagační videa, která dělal pro velké módní značky, jako jsou Calvin Klein nebo Ralph Lauren. Kromě toho

jsem si také měl možnost prohlédnout světoznámé časopisy Vogue, GQ nebo The Interview, kterých byly Weberovy fotografie důležitou součástí.

Časopis Vogue poprvé vyšel ke konci roku 1892 jako magazín zaměřující se na módu, design a životní styl. Postupem času se propracoval až na pozici jednoho z nejuznávanějších světových periodik, v současné době vychází každý měsíc ve dvaceti pěti zemích světa. Kromě USA, kde vyšel jeho první výtisk, ho můžeme najít například i v česko-slovenské verzi. Bruce Weber do časopisu přispíval déle než 30 let, během kterých pomáhal utvářet profesionální pověst celého Vogue.

Prošel jsem schodištěm do dalšího patra a potichu jsem vešel do další části expozice. Zde mě čekaly příběhy z cestování Bruce Webera po světě, ale také film z jeho návštěvy Jihoafrické republiky. Nejpůsobivější částí výstavy pro mě ale asi byl přechod mezi dvěma místnostmi, který byl polepený desítkami fotografií na všech stěnách i na stropě. Postupně jsem prošel až na konec výstavy, kde jsem kromě dalších fotografií Weberových retrívrů našel také jeho fotografické publikace v čele s jeho poslední, o které jsem již psal a kterou si zřejmě někdy v budoucnu pořídím :D

Byl to pro mě krásný zážitek a výstavu bych doporučil každému, kdo se alespoň trochu zajímá o fotografování, módu nebo historii. Studentská sleva je více než poloviční a těch doslova pár korun za takto působivý zážitek určitě stojí. Celá expozice je velmi pěkně a smysluplně rozvržená, takže se nejednou stane, že se zastavíte před fotografií a zůstanete se na ni dívat klidně i celou minutu. Přenese na vás mnoho pocitů a zřejmě to je právě ten důvod, proč se mi expozice tolik líbila. Navíc se dozvíte i něco o historii, a to nejen fotografické, ale i o té ze života významných osobností.

Výstava je v domě U Kamenného zvonu k vidění až do 19. ledna, tak hurá do Prahy! ●

“**Když jsem se otočil, vykouzli-la mi úsměv na tváři pětice zlatých retrívrů, které jsem na výstavě neviděl naposledy.**”

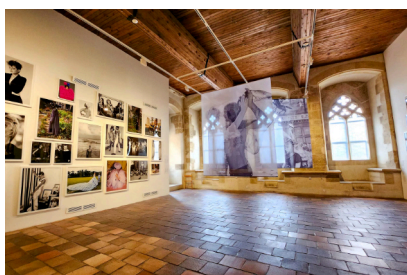

↳ Fotografie Nelsona Mandely

↳ Chodba spojující dvě části výstavy

↳ Poslední místnost 1. patra

NEČEKANÁ SENZACE PRO FK MB

↳ Martin Janeček (1. 0)

↳ idnes.cz

Už jste to možná zaregistrovali. Fotbalisté Mladé Boleslavi se dostali do evropských pohárů po 17 letech a ve čtvrtek 28. 11. ve 4. kole této Evropské konferenční ligy senzačně porazilivelký španělský tým Real Betis Sevilla.

Z Bilbaa, o kterém jsme psali minule, se tedy nemusíme přesouvat příliš

daleko. FK Mladá Boleslav musela o postup do Evropy řádně zabojet. I to bylo velké drama.

Nejprve se musela dostat do kvalifikace. To se jí povedlo, když se umístila na 5. místě →

české nejvyšší soutěže a v play off porazila *FC Hradec Králové* 3:1. V kvalifikaci ji čekalo šest zápasů opět systémem play off. Jako první jí byl vylosován litevský tým *FK Transinvest Vilnius*. Boleslav ho doma porazila 2:0 (góly dali Ladra a Kušej) a v Litvě nezaváhala a vyhrála 1:0 díky gólu Matyáše Vojty.

Další soupeř byl už o poznání těžší a jmenoval se *Hapoel Beerševa*. Izraelský tým v Mladé Boleslavi remizoval 1:1 (nejdříve dal penaltu Vydra, ale následně srovnal Yosefi), ale odveta byla jiná. Navíc bohužel kvůli palestinské agresi hrála Beerševa místo v Izraeli v Bulharsku, a to se do jejího výkonu nakonec promítlo. Nejprve to pro Boleslav vypadalo dosti zle. O poločase prohrávala 0:2 díky gólům Ahmeda a Lopese. Fotbalisté FK MB to ale nezabalili a Ladra a Králik během 10 minut skórovali. Beerševě začaly téct nervy a Tibi dostal červenou kartu. Boleslav se dravě hnala za vítězstvím a v následujících minutách dal opět gól Ladra a po něm ještě Kušej. Beerševa tak prohrála 4:2, navíc na konci červené karty dostali ještě Shushenachev a Elias.

Tým Boleslav postoupila do závěrečného kola kvalifikace a jen za start v ligové fázi by dostala od UEFY něco přes 3 miliony eur (téměř 80 milionů Kč). Měla tedy velkou motivaci, ale opět se jí postavil silný soupeř, maďarský *Paks FC*. První zápas hrála Mladá Boleslav tradičně doma a remizovala 2:2. Nejdříve si dal vlastní gól Kinyik, a tak Boleslav vyhrávala 1:0. Následně ale během pěti minut dal

Paks dva góly. Böde a Papp rozesmutnili Lokotrans Arenu. Pak ale Lenzsér z Paksu dostal červenou kartu a v následující minutě Ladra ukázal svoji fotbalovou genialitu a gólem na 2:2 vrátil FK MB do hry. Odveta se zdála být složitá, ale boleslavští fotbalisté se na ni pečlivě připravili a první utkání pod novým švédským trenérem Andreasem Bränströmem zvládli ve velkém stylu (před zápasem byl nečekaně odvolán dosavadní trenér David Holoubek). Po trefách Jawa, Králíka a Pulkraba se sen stal realitou. Mladá Boleslav se po 17 letech dostala do evropských pohárů! Celou minulou sezonu o to bojovala a následně sehrála šest kvalifikačních zápasů. Jen tak pro zajímavost: každý hráč dostal prémii 800 tisíc Kč.

Následně se ale Boleslav dostala do složité konkurence. Aiás a Pinson z *Noahu Jerevan* v Arménii Mladé Boleslavi jasně připomněli, že ani ty nejslabší celky z konferenční ligy se nesmí podceňovat. Proti *FC Luganu* zase došlo na přísloví: Nedáš, dostaneš. Vydra neproměnil dvě (!) penaltu a následně Bolku ztrestal Steffen. Tento zápas proběhl v boleslavské Lokotrans Areně, která má kapacitu 5 tisíc diváků, klub ale dostal výjimku, aby se zde mohlo hrát (minimální kapacita stadionu pro konferenční ligu je 8 tisíc míst, díky výjimce ale nemusel FK MB hrát na stadionu v Hradci Králové, který má kapacitu 9 300 diváků). Ve 3. kole už Mladá Boleslav chtěla smůlu protrhnout a vstřelit alespoň gól. Potíž byla, že hrála v Portugalsku, proti velice

silnému soupeři *Vitórii Guimarães*. Bohužel už po 1. poločase prohrávala 0:1, jelikož Silva dal gól z penaltu. Soupeř následně navýšil náskok zásluhou Rivase. Kontaktní gól na 1:2 vstřelil Kušej, ale nic víc se už v zápase neudálo.

Naposledy zatím v konferenční lize hrála Boleslav proti nejsilnějšímu soupeři, který jí byl naložován: *Real Betis*, tým ze Sevilly, která má téměř 700 tisíc obyvatel, je skutečný španělský velkoklub. Ale tady se ukázalo, jak je Mladá Boleslav nevyzpytatelná. Na malém městském stadionu chtěla pořádně zlobit. Na začátku opět smutnila, když Lo Celso (argentinský kalibr, působil na štacích např. v Paříži či Londýně) dal nádherný gól. O přestávce se ale Španělé málo zahřáli v kabině a v 2. poločase to vypadalo, že jim zmrzly nohy. Vojta a Vydra během tří minut zápas otočili a poslali do extáze 3 960 nadšenců na tribunách, které neodradilo ani nepříjemné počasí či pozdní výkop ve 21:00 (tímto se omlouvám všem svým učitelům, jsem si vědom toho, že jsem v pátek spal na lavici jako dudek). Ke konci ještě frustraci nepotlačil Lo Celso a dostal za surový foul červenou kartu. FK Mladá Boleslav se tak vrátila do hry o postup a uvidíme, jestli si konferenční ligu zahraje i na jaře. Čekají ji ještě dva zápasy.

Ve čtvrtek 12. 12. bude hrát doma proti polské Jagiellonii Bělostok a 19. 12. pojedou do Norska odehrát poslední 6. kolo s tamním Molde Fotballklubb. ●

Aiás a Pinson z Noahu Jerevan v Arménii Mladé Boleslavi jasně připomněli, že ani ty nejslabší celky z konferenční ligy se nesmí podceňovat.

FK MB při zápasu s Real Betis

ERASMUS + ANDÚJAR

📍 Eliška Brixí (7. 0), Karolína Hošková (7. 0)

📷 účastníci programu

Vše to začalo 4. 10., když jsme ráno čekali ve škole na autobus, který nás dovezl na letiště. Let dlouhý 3 hodiny nám rychle uplynul a přivítal nás Madrid.

Češi ve Španělsku

Z letiště jsme dorazili do našich apartmánů, kde jsme se ubytovali, a ještě ten večer jsme měli rozchod, abychom mohli poznávat krásy Madridu.

Další den jsme se všichni společně vydali do Museo del Prado, kde jsme mohli vidět světoznámá díla. Odpoledne jsme využili čas na objevování ostatních památek, např. královského paláce. Večer se ještě někteří z nás vydali na zápas Realu Madrid.

V neděli ráno nás čekala přibližně 4hodinová cesta do Andújaru. Po cestě jsme se ovšem stavili v městě Toledo, které je na seznamu UNESCO. Navečer jsme konečně dorazili do Andújaru, kde nás čekali naši výměnní studenti, kteří si nás rozebrali, a my se mohli jít ubytovat k nim domů. Ještě ten večer jsme dorazili od jejich školy Instituto Nuestra Señora de la Cabeza a překvapili nás uvítací večerí, kde jsme hráli i seznávací aktivity.

V pondělí jsme se všichni vypravili do školy, kde jsme hráli kahoot, ve kterém jsme otestovali naše znalosti o Španělsku, a poté následoval

workshop o udržitelnosti vody. Odpoledne jsme hráli hru, díky níž jsme poznávali centrum Andújaru. Na konci této hry nás přivítal starosta města.

V úterý jsme se opět sešli ráno ve škole, ale tentokrát jsme zamířili do školní laboratoře, kde jsme za asistence španělských studentů prováděli pokusy o pH a kvalitu vody. K „snídani“, která byla v jedenáct, jsme všichni dostali jejich typické churros. U tématu udržitelnosti vody jsme zůstali i nadále, když jsme navštívili čističku, kde nám popsal celý proces, a cestou zpátky jsme šli podél řeky Guadalquivir.

Ve středu jsme se vydali do Baños de la Encina. Je to město, které je známé svou historií a nádhernou krajinou. Prošli jsme se kolem jezera, poté jsme se vydali k opevnění, což sice bylo pěkně do kopce, ale za ty výhledy to stálo. Prošli jsme se ještě městem, kde se daly sehnat výborné místní výrobky (olivový olej, sýry...), a znavení jsme vyrazili zpátky do Andújaru.

Ve čtvrtek jsme zamířili do dvou historicky zajímavých měst. Navštívili jsme vodní synagogu, keramickou dílnu i s ukázkou výroby a samozřejmě vyzkoušeli místní gastronomii. Večer jsme pokračovali v objevování ➡

📷 Češi ve Španělsku

místní kultury, a tak jsme i se Španěly zaměřili na tapas.

V pátek jsme se museli rozloučit, i pár slziček ukápllo. Rozdali jsme si certifikáty, nasedli do autobusu a hurá do Valencie. Cesta byla sice dlouhá, ale v cílové destinaci jsme se odměnili večeří – a jak jinak než v podobě tapas.

Španělé v Česku

V podvečer 8. 12. přijeli naši španělští studenti ke škole, kde jsme je na oplátku uvítali večeří. Každý český student upekla něco typického a vznikl tak raut. Po pár uvítacích slovech a představení programu jsme se rozjeli i s našimi španělskými kamarády do svých domovů.

Hned v pondělí nás čekal celodenní výlet. Nejprve nás vlak zavezl do Poděbrad a my jsme navštívili známou sklárnu Bohemia Crystal. Po zajímavé prohlídce následovala hra, která spočívala v navštěvování předem určených míst, u kterých jsme se museli vyfotit. Čím originálnější fotka, tím lépe. Tím pro nás program v Poděbradech skončil a my se vydali opět vlakem do Nymburka. Procházka po městě nás zavedla až do pivovaru, ve kterém se vyrábí postřižinské pivo. Po prohlídce jsme už měli jen krátký rozchod a jeli jsme vlakem zpátky do Boleslavi.

Úterý jsme strávili v Boleslavi. Došli jsme na Staroměstské náměstí a navštívili věž staré radnice. Na velkou přestávku jsme se museli vrátit do školy, protože Španěly čekalo zpívání u klavíru (ABBA a vánoční písničky). Odpoledne následovala prohlídka muzea Škoda.

Ve středu jsme trávili čas znova ve škole, kde jsme se Španěly navštívili hodiny španělštiny, zkusili si laboratorní práci a také jsme gravírovali. Mohli jsme si vyrobit vypálený obrázek do dřeva jako vzpomínku nebo třeba jako dárek rodině. A po povinném programu jsme se rozhodli vzít Španěly na nákupy do Prahy, což si velmi užili.

Fotografie z výletu

Ve čtvrtek byla na programu hra, díky které mohli Španělé poznat krásy Mladé Boleslavi a kulturně se vzdělat i o České republice. Následoval společný oběd v restauraci s tradiční českou kuchyní a pak jsme se ještě podívali na vánoční trhy. A protože to byl poslední večer, tak na večeři jsme zaměřili pro změnu do italské restaurace.

A v náš úplně poslední den jsme navštívili Prahu. Prošli jsme si Pražský hrad, chrám svatého Víta a pokochali se strahovskou knihovnou. **Pak jsme se už jen přesunuli na Staroměstské náměstí, kde jsme měli zamluvený sál ve skautském institutu. Tam jsme si rozdali certifikáty a rozloučili se se Španěly.** ●

Španělé v Česku

BACK TO THE PAST:

FROM WALLFLOWER
GIRLS TO SUFFRAGETTES

SOCIO-HISTORICAL BACKGROUND OF THE 19TH CENTURY

🏠 Johana Skrbková (3. B)

📷 freepik.com, historyextra.com,
historycollection.com, wikipedia.com

Dearest Gentle Readers, welcome to England!

This Author bids you a heartfelt welcome, with hopes that you shall find yourself in utter delight and excitement upon reading this periodical that lies before you. As you read, the history of England unfolds before your eyes.

Our journey shall now begin. Please take a seat, read, and listen closely as we explore how our wallflower girls became suffragettes.

Our first destination on this marvelous journey shall be *The Regency Era in England*, where, as This Author recalls, the so-called "wallflower girls" made their debut.

The Regency Era was a brief period from 1811 to 1820, when the unpopular George IV, Prince of Wales, governed the United Kingdom as "Regent" due to the illness of his father, George III. The third *Hanoverian monarch* reigned with the (un)helpful hands of his Prime Ministers under rather challenging conditions as George III suffered from Porphyria, a hereditary disease of the blood, that led him to be viewed as a lunatic in the public eye and thus referred to as "Mad King George" or "Farmer George".¹

The period was quite significant for its scandalous royal family and glamorous assemblies. Nevertheless, Dear Readers, what truly shaped society were the Napoleonic Wars.

Despite the English Channel separating the two bickering nations, the consequences of the French Revolution did not spare her neighbours across the waters, therefore, it touched Britain deeply. *The Hanoverian monarchy* was anxious about the same fate befalling the king's landing and This Author recalls that the feeling of dread was hardly eased by France, Britain's fearless cousin, initiating a war with Britain in 1793. The battle had shifted dramatically from the landscape to the sea, which caused multiple mutinies that year, driven by horrific conditions and cruel punishments, such as flogging for displeased sailors. These sailors most likely praised the Lord for the unfortunately short-lived "Peace of Amiens" in

1802, when France and Britain held a truce that lasted for a mere year. Despite British society's weariness, the war, alas, was renewed in 1803 by the infamous Emperor of the French, *Napoleon Bonaparte*.

The exhausted British society and military were swiftly encouraged by their victory in the Battle of Trafalgar in 1805, a triumph that secured Britain's dominance as the mistress of the seas.

God be praised, My Dearest, for after the ultimate defeat of Bonaparte at the Battle of Waterloo in 1815, the British monarchy, weary soldiers, and the good folk of England could finally breathe a sigh of relief.²

The fourth *Hanoverian monarch*, king George IV, was addicted to lying, tipling, and low company, and was replaced soon after his death in 1830 by the slightly less absurd William IV, often referenced as the most ➡

¹ CANNON, J.; GRIFFITHS, R. *The Oxford illustrated history of the British Monarchy*, p. 484-528.
² WRONG, G. M., *High School history of England*, p. 513-552

colourful and excitable monarch, who reigned until 1837.³

This Author assures you, Dear Readers, that She does not wish to bore you with the particular details of battles that lingered for years between the cousin nations any longer. But what of our dear *wallflower girls* amidst this chaos of warlords, you ask? Aha, Dear Readers, our precious girls are not as far removed from these wars as one might think, and the reasoning is quite simple. The greatest literary narrator of the *Regency Era* was none other than *Jane Austen*. The author referenced England's wartime in her novels through the poor "wallflower girls", who were, more often than not, gazing from the corners of rooms in the hope of catching a glimpse of their beloved officers, marines or lieutenants. Alas, my Dearest, that is the sole reference to the battles This Author could find. As a result, one might refer to Austen as an ignorant, delusional, and idealistic figure in regard to the political situation. But, Dear Readers, This Author guarantees you, *Jane Austen* was neither the first nor the last to sidestep the darker aspects of war.

Dearest Gentle Readers, perhaps This Author should explain precisely what "the Wallflower girls" are. The so-called "wallflower" is defined as "a shy person, especially girl or women, who is frightened to involve herself in social activities and does not attract much interest or attention"⁴

My Dearest, for those confused as to why This Author seemed to extend the historically brief period of the promised nine years by another, the sole reason behind it was to smoothly and magnificently welcome you to the scenery of our next destination: the *Victorian Era in England*. Welcome to the Queen's landing!

Long live Queen Victoria, the new tiny, clear-voiced queen, who ascended the throne in 1837 at the ripe age of eighteen,

Queen Victoria

bringing the 123-year connection to the Hanover to an end.

The queen appeared to be a tiny creature of considerable beauty, but Dear Readers, do not let that pretty face distract you. Behind it was strong will, intellect, and pride – qualities that we cannot help but admire. Queen Victoria, the granddaughter of George III and proclaimed Empress of India, reigned for a memorable and an extraordinary sixty-four years, witnessing a cycle of political, social, and technological changes as the *Industrialisation* reached its peak.⁵

Dearest Gentle Readers, the *Industrialisation* was a period marked by splendid technological inventions and transformations, which shaped society from the late 18th century onward. The innovations in textile, mining and transportation (such as the invention of locomotive engine in 1825) influenced the society's evolution in profound ways. However, This Author must not mislead you by focusing solely on the positives. *Pauperism, Matchgirls' strikes and child labour in factories* were harsh realities with horrific consequences. As for the *Matchgirls strike*, due to the scandalous use of the deadly white phosphor in match factories, This Author can only wonder: what had been done to our poor wallflower girls?^{6,7}

Her Majesty was, of course, a queen regnant, not a mere queen consort, and un-

doubtedly a partisan, initially favouring the *Whigs*, a liberal political party, partially under the influence of her first Prime Minister, unofficial tutor, and close friend, Lord Melbourne. Aha, Dears, have we learned nothing from our history? This resulted in the young queen being required by the politician Sir Robert Peel of the British Conservative Party (*Tories*), to change the Ladies of the Bedchamber, many of whom were relatives of ministers from the former political party. The Queen, however, scandalously refused. Her Majesty's partisanship had moved towards neutrality due to the influence of her cherished husband Albert, originally a German prince and Victoria's first cousin, who, alas, died after twenty-one years of their royal marriage. Thus, during her long widowhood, her political sympathies shifted in favour of the Conservatives.⁸

The Queen, being the most powerful British woman of her time, once confessed to Napoleon III, nephew of the infamous Napoleon Bonaparte, that she was indeed under the mercy of the council of ministers and was plagued by rules and conventions. My Dear Readers, we can only wonder, what the recalled Napoleon III must have thought of Victoria's complaints.

³ CANNON, J.; GRIFFITHS, R. *The Oxford illustrated history of the British Monarchy*, p. 530-550

⁴ MCINTOSH, C. *Cambridge Advanced Learner's Dictionary*, p. 1762

⁵ CANNON, J.; GRIFFITHS, R. *The Oxford illustrated history of the British Monarchy*, p. 550-560

⁶ COMAN, K.; KENDALL, E. K. *A History of England: for high schools and academies*, p. 466 - 485

⁷ RAW, L. *Striking a light: The Bryant and May Matchwomen and their place in Labour History*, p. 1-3

⁸ CANNON, J.; GRIFFITHS, R. *The Oxford illustrated history of the British Monarchy*, p. 550-560

Napoleon III, along with many other reigning figures in Europe, came to power as a result of the so-called "Wonderful year" of 1848, a period of revolutions that helped shape the political landscape of modern Europe. The influence of the "Wonderful year" on British society was seen through the „Reform Bills“, which sought to adress the flaws in voting system.⁹

*Dearest Gentle Readers, This Author must frankly inform you that, despite Queen Victoria's previous liberal mindset and womanhood, she greatly disapproved of the campaign for Women's rights. Her Majesty labeled it, later in her life, as unchristian and unnatural.*¹⁰

My Dearest, This Author hopes that you shall not be taken aback by the lack of evolution in the role and purpose of our wallflower girls in British society, from the *Regency* to the *Victorian Era*. For centuries and likewise during the *Victorian Era*, women had been regarded as purely motherly figures, poetically lovely creatures, who were expected to worship their beloved spouses.

Thus, it is hardly surprising that the narrators of *the Victorian Age*, *the Brontë sisters*, did not write otherwise. Nonetheless, the heroines of their novels were rather fierce and witty and, therefore, considered unconventional, which could indicate the authors' true mentality regarding the "women's question".

One might have hoped, with the very feminine Queen, that the women would evolve into political figures with the right to vote -

and that, Dear Readers, indeed, happened as our wallflower girls transformed into determined *Suffragettes*, the original feminists.

Under the influence of the "First Reform Bill" in 1832, the dissatisfied *Chartists*, man's suffrage working-class movement, called upon the right of every man to vote in 1848 and again in 1867. This Author assumes, that it was this movement, which sparked the *question* among our already irritated wallflower girls: If men can vote, why cannot we? Thus, a National Society for Women's suffrage was founded. The campaigns, petitions, strikes - the hard labour of our fellow *Suffragettes* was eventually

rewarded by the "Fourth Reform Bill" in 1918, which *finally* gave women the right to vote and to sit in the House of Commons.^{11, 12}

The Victorian Era came to an end with Queen Victoria's death in 1901, which saddened the entire country. Thus, our retrospective into the history of England is now complete.

Dear Readers, what a delightful journey we have just experienced. Ah, my Dears, please forgive This Author for becoming somewhat emotional.

But fear not, it is not the ultimate end of this periodical, we are merely at the beginning. Sooner or later, we shall reconnect.

Yours Truly
J. S.

⁹ WRONG, G. M., *High School history of England*, p. 514, p. 518

¹⁰ CANNON, J.; GRIFFITHS, R. *The Oxford illustrated history of the British Monarchy*, p. 568

¹¹ WRONG, G. M., *High School history of England*, p. 513-552

¹² WILLMOTT, L., *Images of the National Archives*, p. 13-16

VĚDOMOSTNÍ KLÁNÍ ČECHŮ A POLÁKŮ

✎ Alena Gabryšová (2. B), Jáchym Procházka (2. B)

📷 Mgr. Michaela Šlapáková, Martin Dlouhý (2. A)

Letos na podzim se dvě čtyřčlenné skupiny již tradičně zúčastnily Česko-polské soutěže ve vědomostech o Polsku a České republice. Soutěž se konala 21. října 2024 v polském městě Nowa Ruda.

Naše týmy se zde rozhodně neztratily. Mladší tým ve složení Kryštof, Filip, Adam a Filip se umístil na ne moc oblíbeném 4. místě. Starší ve složení Patrik, Jáchym, Martin a Alena si přijeli napravit reputaci po minulém fiasku, a to se jim také povedlo. Obsadili krásné 2. místo a na gymnázium přivezli pohár, který můžete obdivovat před sborovou.

Soutěž samotná zahrnuje několik disciplín. Nejprve celý tým spolu píše test ze znalostí. V testu najdete otázky na historii, kulturu, politiku, ale také přírodu a česká nebo polská NEJ. Test se píše 50 minut, obsahuje čtyřicet otázek a tým má na výběr ze čtyř odpovědí, kdy je pouze jedna správná. Týmy, které získají alespoň 30 % bodů, pokračují do další části soutě-

Starší tým plní vylosované disciplíny

že. V ní si tým vylosuje dvě disciplíny ze čtyř možných. Losuje se mezi poznáváním osobností z Česka a Polska, doporučením míst k navštívení v Česku a Polsku (tým musí k místům znát i doplňující informace), poznáváním fotografií míst z obou států a asi tou nejvíce obávanou disciplínou, rozhovorem – pro nás Čechy v polštině –, který se odehrává ve fiktivní restauraci a tým má za úkol objednat zadané pokr-

my. Poláci zase musí mluvit v rozhovoru česky.

Naše týmy test zvládly výborně. Jako další disciplíny si oba, možná s trochou té štěstěny, vylosovaly doporučení míst a poznávání osobností. Týmy opravdu pilně trénovaly a bylo to také vidět. V obou disciplínách hodnotitelé jenom žasli nad vědomostmi našich studentů. Naši studenti si je i získali tím, že doporučili méně známá místa a u osobností uvedli i ty nejmenší detaily z jejich života. Oba týmy se, díky svému vynikajícímu obsazení, mohly zúčastnit workshopu v Polsku.

Mladší tým se chystá psát test

Dne 7. listopadu se tak oba naše týmy sešly před Gymnaziem Dr. Josefa Pekaře, odkud v 6:00 pod vedením paní profesorky Michaely Šlapákové vyrazily na workshop určený vítězům Česko-polské soutěže do polského Karlowa. Cesta proběhla bez větších dopravních komplikací a již po dvou hodinách jízdy autobusem bylo možné vyhlížet cílovou destinaci.

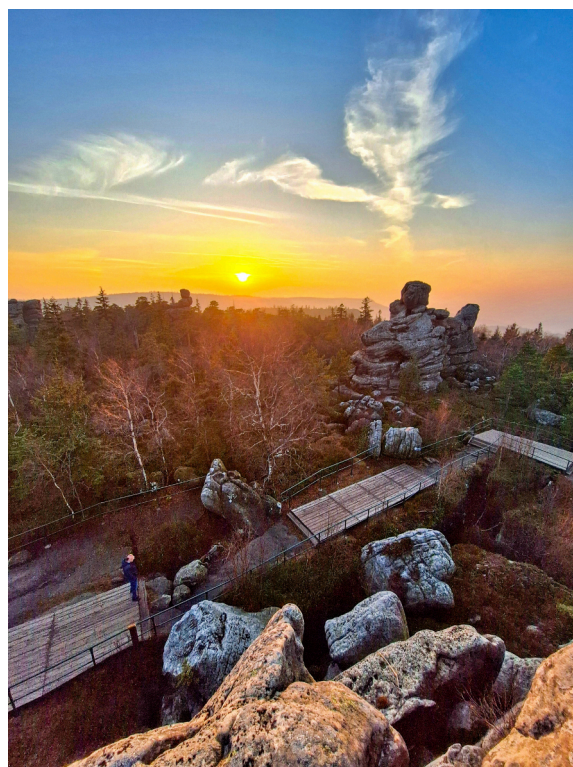
Zde týmy čekala snídaně v ne-daleké restauraci, následovalo vybalení věcí a integrační program v hlavní budově hotelu Dworek Karlów, poprvé se také studenti setkali s dalšími českými a polskými vítězi této soutěže. Připraveny pro ně byly aktivity s tématem česko-polských vztahů či tzv. „oxfordská

debata“, v níž studenti po rozdělení na dva tábory diskutovali o myšlence zavedení polského jazyka do českých a českého jazyka do polských škol. Odpoledne absolvovali společně s průvodcem, který byl zároveň členem horské služby, túru na Velkou Hejšovinu (polsky Szczeliniec Wielki), tedy nejvyšší vrchol zdejších Stolových hor. Během ní se žáci dozvěděli bližší informace o pohraničí a o Stolových horách samotných. Celý tento den uzavřely večere a volný program.

Druhý den, 8. listopadu, byl programově podstatně méně nabitý. Nicméně jako „tradičně“ se hned po snídani konaly geografické a tvůrčí soutěže – tentokrát se jednalo o dvě olympiády kreativity, které zahrnovaly například divadelní podání sedmidenní války (československo-polský vojenský konflikt o Těšínsko v roce 1919, pozn. red.) v režii

našich studentů. Následovalo i setkání s organizátory soutěže. Ti celý workshop zhodnotili a v neposlední řadě předali ceny za jednotlivé výkony.

Po společném obědě tato dvoudenní akce definitivně skončila a naše výprava, plná dojmů a nově načerpaných znalostí, vyrazila zpět do Mladé Boleslavi. ●

ADVENTNÍ

VÁNOCE V KLIDU A MÍRU

Í ČAS

Vánoce, jak dozajista víte, jsou původně křesťanské svátky připomínající narození Ježíše Krista. Vždy ale nevypadaly tak, jak vypadají dnes. Věděli jste například, že se první vánoční stromček v našich zemích objevil až v roce 1812 a že je tudíž u nás relativně nový? V té době byly jedinými ozdobami oříšky, křížaly, a pokud byla

hospodině schopná, tak i perníčky.

Lidstvo se s každým stoletím posouvá, a tudíž se mění i způsob, jakým oslavujeme svátky. Ať se tedy chystáte pojíst na Štědrý večer tradičního kapra, řízek, anebo suši, všechny nás spojuje to samé. Vůle strávit tyto svátky s našimi blízkými. (NK) ⇒

JAK SE ZBAVIT NUDY O VÁNOČNÍCH PRÁZDNINÁCH?

📌 ✂️ 📷 Anna Votočková (1. B)

A je to tady, dočkali jsme se! Po roce zase přišly všemi oblíbené vánoční prázdniny. Asi neznám člověka, který by neměl vánoční svátky rád.

Já se vždy těším na volno, ale ve finále potom nemůžu přijít na něco zábavného a kreativního, co bych mohla dělat... Jestli to máte podobně, pojďte se mnou letos nudě předejít! Připravila jsem si pro vás pár nápadů, co vyrobit nebo co podniknout, abyste z vánočních prázdnin vytěžili maximum a zároveň při tom příjemně zrelaxovali.

Andílek z provázků

Jako první tady mám návod na jednoduchou a efektivní dekoraci. Vyrobit si andělíčka.

Budete potřebovat: *provázek, čtvrtku nebo karton, stužku*

Nejprve si na čtvrtku nakreslete a vystřihněte křídla a hlavu anděla, jako vidíte na obrázku níže:

👉 Hotový andílek

Dále vyrobíme tělo pomocí stužky a provázků. Provázek nastříháme na 30 stejně dlouhých kousků. Délka jednoho provázku by měla být cca 2x větší než rozpětí křídel. Provázky rozdělíme na dvě části po patnácti. Každou část provázků přiložíme na jednu stranu křídel (vedle hlavy) a v půlce přehneme. Teď už jen svážeme stužkou „v pase“, čímž vytvoříme andělovi tělo a sukénku.

Tak a je hotovo! Můžete také přidělat poutko, takže andílek půjde zavěsit, nebo můžete vymyslet různé varianty (barevná křídla, jiné stužky...). To už nechám na vás :D

Recyklace svíček

O Vánocích je zvykem hodně pálit svíčky, ale zamyslete se... Kolik odpadu vznikne, když skleničky se zbytky vosku od vyhořelých svíček vyhodíme do koše. Mám pro vás radu a alespoň částečné řešení tohoto problému. A ani nebudete potřebovat moc věcí, stačí vám: *skleničky od vyhořelých svíček se zbytky vosku, esenciální olej, provázek na knot, voda a hrnec.*

Vodu přiveďte k varu. Vložte do vody svíčky a nechte vosk rozpustit. Poté všechny vosk slijte dohromady do jedné ze skleniček. Nezapomeňte dát do středu provázek jako knot. Přidejte pár kapek esenciálního oleje. Můžete také přidat nějaké dekorace, které dodají svíčke na vzhledu i vůni (badyán, skořice, hvězdičky z pomerančové kůry..

.). Nechte ztuhnout a máte zrecyklovanou svíčku! A teď pozor, zajděte k nejbližším kontejnerům na tříděný odpad a přebytečné skleničky od svíček vyhodte do popelnice na sklo. Sklo se totiž může donekonečna recyklovat a plíšky od knotu nebo malé zbytky vosku vůbec nevadí. S tím už si třídící linka poradí. Tímto kreativně využijete volný čas a ještě pomůžete životnímu prostředí.

Pečený čaj

K Vánocům bezpochyby patří i kouzlo přípravy čajů a jejich vůně, která naplní domov pocitem pohody a tepla. Mám pro vás recept na výborný pečený čaj, který vám doma navodí příjemnou atmosféru, hodí se také jako originální dárek babičce nebo dědečkovi a jeho příprava není vůbec složitá. Já osobně ho dělám každý rok.

Jak tedy na něj?

Suroviny: *libovolné ovoce* (čerstvé, nebo mražené) – cca 1 kg, *citron* – 1 ks, *koření* – záleží na vašich

preferencích (osobně doporučuji skořici, hřebíček a badyán), cukr – cca 450 g (samozřejmě můžete udělat i menší množství, stačí dodržet poměr cukru a ovoce)

Postup přípravy: Předehřejte si troubu na 220 stupňů. Nakrájejte ovoce na kostičky (např. 300 g pomeranče, 250 g jablek, 450 g mražené lesní směsi...). Výběr a množství ovoce je čistě na vás. Na kostičky nakrájené ovoce vložte do pekáče společně s kořením a s kolečky citronu. Zasypte cukrem a přilijte ½ hrnku vody. Vložte do trouby a přiklopené pečte 20–30 minut. Nezapomeňte několikrát směs zkontrolovat a promíchat. Po 20 minutách pekáč odkryjte a pečte dalších 15 minut.

Ještě horkou směs přelijte do sklenic, zadělejte víčky a obraťte dnem vzhůru. Víčko se přisaje a díky tomu čaj vydrží klidně i celou zimu :D Dobrou chuť!

A to je ode mě vše, přeji vám krásné a pohodové prožití vánočních svátků! •

ROZDÁVÁME ÚSMĚVY

✍ Kristýna Křováčková (5. 0)

📷 personál Klaudiánovy nemocnice

Předvánoční čas patří koledám a pečení cukroví, ale i dobrým skutkům.

Proto se žáci naší školy rozhodli opět příjemně čekat na Vánoce a veškerý stres s nimi spojený a vykouzlit všem na tvářích úsměvy.

Zpívání v nemocnici

Několik studentů pod vedením paní profesorky Chladové vystoupilo ve středu 11. 12. v oblastní Klaudiánově nemocnici. Zpěvem několika secvičených koled potěšili všechny pacienty i personál nemocnice. Odměnou pro ně byly kromě potlesku i krásně nazdobené perníčky.

V nemocnici podruhé

V pátek 13. 12. se v nemocnici zpívalo znova. Tentokrát se sem vypravila třída 1. O pod

vedením paní profesorky Novákové a Kuhnové doprovázená dvěma studenty z 1. A. Svůj program rozdělili na čtyři výstupy, za každou adventní neděli jeden. Během nich děti vždy rozsvítily jednu svíčku na adventním věnci, ale taky tváře všech, kteří procházeli kolem.

Stromeček splněných přání

Tak jako každý rok i letos se naše škola rozhodla zapojit také do této akce. Na konci listopadu k nám zavítaly děti ze Základní školy speciální, aby s námi ozdobily vánoční stro-

➡ První zpívání v nemocnici

meček. Na jeho výzdobu použily kromě světylek i své dopisy pro Ježíška. Druhá část akce už spočívala na nás – splnit dětem jejich přání a udělat jejich Vánoce opravdu krásné.

Všichni, kteří se do těchto, ale i jiných podobných akcí zapojí, si zaslouží obrovské poděkování. Příští rok se naše škola zapojí znovu, tak se přidejte! •

HIBERNACE ČESKÝCH ZVÍŘAT

ANEB JAK NAŠI ŽIVOČICHOVÉ PŘEČKÁVAJÍ ZIMU

 Tereza Székelyová (2. A)
 zoom.iprima.cz

Zima je obdobím, kdy příroda u nás zpomaluje své tempo a mnoho zvířat přechází do stavu hibernace, aby přečkalo období nedostatku potravy a nepříznivých klimatických podmínek.

Hibernace, známá také jako zimní spánek, je příkladem přizpůsobení zvířat k životu v proměnlivém prostředí. Podívejme se, jak některé druhy hibernují a co to pro ně znamená.

Co je hibernace a jak funguje?

Hibernace je stav, kdy zvíře výrazně zpomaluje svůj metabolismus, snižuje tělesnou teplotu, zpomaluje dýchání a srdeční tep. Tento úsporný režim umožňuje přežít zimu s minimálním využitím energie. Může trvat několik týdnů až měsíců.

Jaká známá zvířata naší fauny hibernují?

Ježci

Ježek východní je jedním z nejznámějších hibernujících savců v Česku. V říjnu či listopadu, když teploty klesnou pod 10 °C, si najde úkryt v listí, křoví nebo pod kořeny stromů.

Netopýři

Netopýři hledají útočiště v jeskyních, sklepech nebo štěrbinách. Jejich tělesná teplota klesá téměř na úroveň okolního prostředí.

Plazi a obojživelníci

Zmije obecná, užovka obojková, čolci nebo ropuchy zimují v norách, pod kameny či pod vodou. Obojživelníci, jako je skokan hnědý, přežívají zimu díky zpomalení životních funkcí, často i pod ledem ve vodě, kde zůstává stabilní teplota.

Hmyz

Mnoho druhů hmyzu přechází do stavu diapauzy, což je forma hibernace. Například berušky se shlukují do skupin a ukrývají se v kůře stromů nebo v lidských obydlích. Včely medonosné však místo hibernace vytvářejí tzv. zimní chumáč, ve kterém udržují teplotu kolem 25 °C.

Rizika během hibernace

Hibernující zvířata jsou zranitelná vůči vyrušení člověkem. Pokud například ježek opustí svůj úkryt, spotřebuje velké množství energie na probuzení, což může být fatální.

Jak tedy můžeme pomoci?

Neuklízejme všechen organický materiál – listí a větve poskytují úkryty.

Nedotýkejme se zvířat v zimním spánku – probuzení je pro ně energeticky náročné.

Podporujme zachování jejich přirozeného prostředí – například nezasahujeme do zimovišť netopýřů. ●

↳ I vaše zahrada může sloužit jako zimoviště pro mnoho druhů živočichů

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

👉 Marta Garmatii (2. O), Angelina Kovalenko (2. O)

Amerika

Dárky nosí Santa Claus (v USA se užívá kolem 20 000 profesionálních Santů, kteří pravidelně absolvují školení); v této zemi byl vztyčen nejvyšší stromek v historii – v roce 1950 v Northgate Shopping Center v Seattlu, měřil úchvatných 67,36 m (221 stop).

Itálie

Jak víme, u nás nosí dárky Ježíšek, v Itálii to mají různorodější, ale ve většině země to dělá Babbo Natale, v překladu „dědeček Vánoce“.

Německo

Na štedrovecerním stole bývá devět chodů: štola, klobásy klasické/vinné, husa, bramborový salát, kachna... V Krušnohoří se tato večeře nazývá Neinerla/Neunerlei. Na severu dárky dětem nosí starý dědeček Weihnachtsmann, na jihu naopak děti dostávají nadílku od jezulátka, které nazývají Christkind.

Ukrajina

Na stole nesmí chybět dvanáct chodů: sůl, chleba, houby, houbová polévka, kompot, červená řepa, kvašené zelí, brambory, fazole, koblihy, kuřa a česnek.

Finsko

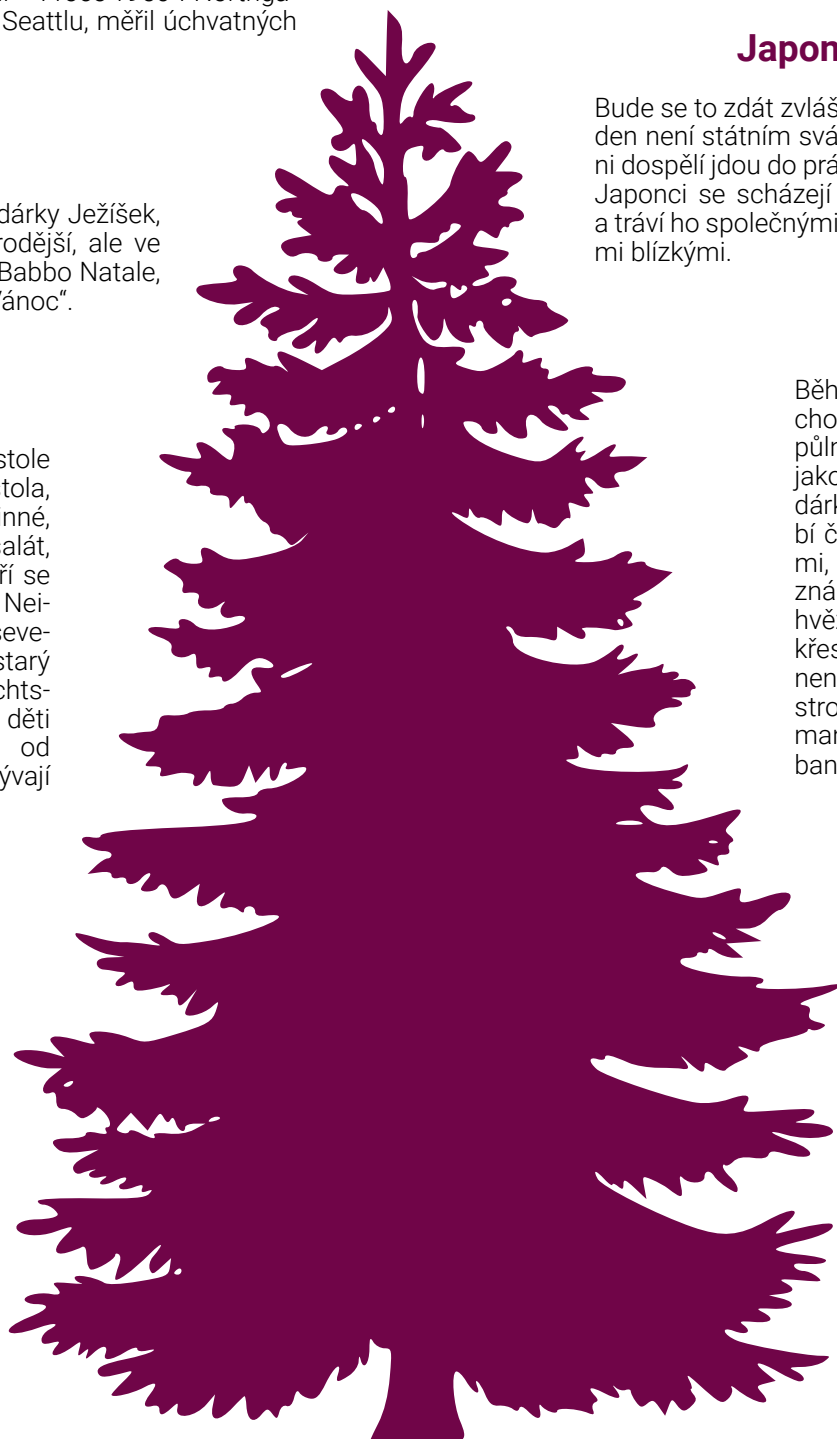
Vše začíná návštěvou vánoční sauny a kostela či hřbitova a hledání vánočního stromčku. Vánoční kozel, kdybychom to přeložili, neboli Joulupukki nosí finským dětem dárky; Joulupukki pochází původně z finské mytologie jako dědeček oblečený v kozí kůži původem z Laponska.

Japonsko

Bude se to zdát zvláštní, ale zde Štědrý den není státním svátkem, tudíž všichni dospělí jdou do práce a děti do školy. Japonci se scházejí tedy až na večer a tráví ho společnými aktivitami se svými blízkými.

Indie

Během Štědrého dne chodí křesťané na půlnoční mši a stejně jako u nás si dávají dárky. Kostely se zdobí červenými květinami, které u nás známe jako „vánoční hvězdy“; v indické křesťanské rodině nenajdeme jehličnatý strom, ale spíše mangovník či banánovník. •

NA TRHY DO VÍDNĚ

ANEB LISTNÁČE NEZDOBÍME!

📍📷 Jakub Křováček (6. 0)

Poslední listopadový pátek pro mě i některé mé spolužáky znamená akci, na kterou jsme se již dlouho těšili. Kromě toho tento den ale obnáší i nelidsky brzké vstávání z našich pohodlných a vyhřátých postelí.

Nelidské vstávání

Ve tři čtvrtě na čtyři se už všichni scházíme před vchodem do gymnázia a hrneme se k přijíždějícímu autobusu. Hlavně, ať máme dobré místo! Většina z účastníků zájezdu po chvíli usne a já se kochám překrásnou krajinou, která tam ve tmě určitě někde je...

To je Dyje? No, úplně ne...

Míjíme Jihlavu a za chvíli už polemizujeme nad názvem znojemských okurek, vzděláváme ostatní našimi geografickými znalostmi ohledně názvu řeky, která Znojmem protéká, a smějeme se zábavnímu parku v Hatích, který vypadá jako kříženec dětských pokusů o znázornění středověkého města a amerického zábavního parku. Přejíždíme hraniční přechod, který je na české poměry poměrně nadprůměrný, a o pár desítek kilometrů dál už slyšíme ze zadní sedačky nově nabyté poznatky z hydrologie. Jako správní vlastenci se spolužáci hrdě pyšní velikostí Dyje. Ano, té Dyje, kterou jsme po pár minutách viděli i v centru Vídně, a té Dyje, která vlastně Dyjí ani nebyla :D

Krátký tříhodinový výklad

Ještě než jsme ale přijeli do Vídně, se z reproduktorů do tichého autobusu ozval hlas pana profesora Futtery. Už podle první věty je jasné, že to nebude další nudný dějepisný výklad, ale velmi zajímavé a vtipné povídání. Teda alespoň to je jasné nám, kteří jsme už nějakou tu minutku bdělí. Ti, kteří právě otevřeli oči, vypadají dost vyděšeně. No, nedivím se jim, slyšet hned po probuzení oznámení o tříhodinovém dějepisném výkladu je asi bez kontextu předchozích vět pro většinu lidí poněkud děsivá představa...

Palačinka za dvě stovky

První zastávkou je zámek Schönbrunn. Vystupujeme na nám velmi dobře známém parkovišti u východu z metra a dostáváme pokyn k rozchodu. Schönbrunnské zahrady jsme si mohli projít už před rokem na začátku léta během našeho závěrečného výletu se třídou, a proto radši trávíme prvních pár minut ve vyhřátém prostoru mezi suvenýry. To se ale nelíbí našim chuťovým pohárkům, které se přímo dožadují občerstvení z postupně otevírajících se stánků adventního trhu. Netrvá dlouho a už mrzneme

→ Katedrála svatého Štěpána

na dešti s palačinkou za 8 eur v ruce. Alespoň, že za tu cenu byla jen jedna... Super!

Výhled krásný, oběd nezajímavý

Další zastávkou už je centrum Vídně. Pokyny k rozchodu posloucháme před majestátní katedrálou svatého Štěpána, která má mezi svými 13 zvony i jeden pyšný se titulem druhého největšího zavěšeného kostelního zvonu v Evropě. Už jen pár fotek a vyčerpání brzkým vstáváním hledáme něco, co by se alespoň trochu tvářilo jako oběd. I přes mé obrovské nadšení spoluzáci volí fastfood, takže moje označení oběda z minulé věty je vlastně naprosto přesné. Po půlhodině čekání na volný stůl si už „vychutnávám“ „jídlo“ a rychle utíkám pryč.

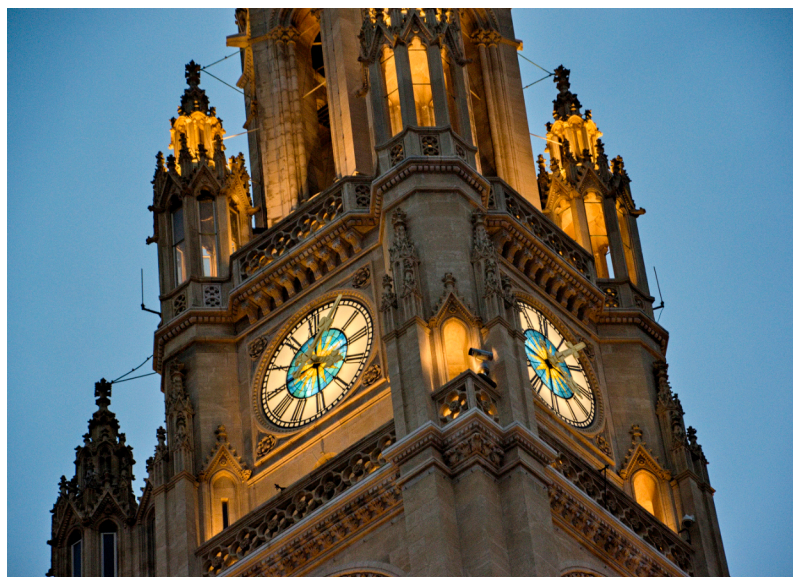
Nejlepší obchod široko daleko

Ve zbylém volném čase mi stačil jediný pohled na mapy a už jsem věděl, co budu následujících pár minut dělat. Jelikož spoluzáci mé nadšení nesdíleli, na chvíli jsme se rozdělili a každý si šel svou cestou. Kdo mě alespoň trochu zná, asi ho nepřekvapí, že jsem zavítal do obchodu s hudebními sešity a notami. A už vůbec ho nepřekvapí, že jsem tam místo pár minut strávil více než půl hodiny :D Vybaven 400 stránkami kvalitní vánoční hudby potkávám ostatní a společně se ještě zastavujeme v kavárně na teplý čaj. V půl třetí se scházíme pod ocasem, ale vídeňským,

a společně se přesouváme před radnici.

Jako malí kluci...

Vídeňská radnice leží na RingstraÙe a je údajně postavená z více než 30 milionů cihel. Před touto majestátní novogotickou stavbou, která byla inspirací mimo jiné pro radnici v Liberci, se každý rok konají jedny z největších vídeňských adventních trhů a zaslouženě patří také k těm nejvyhlášenějším. Opět dostáváme rozchod a zahajujeme túru po stáncích, kterých tu je přes 70! Prvním místem ale byla vidina zábavy na ruském kole. Je levnější než to na Výstavišti, a tak jsme se rozhodli ho pořádně vyzkoušet. Následoval teplý čaj a další bloudění mezi stovkami lidí, kteří si stejně jako my přišli po setmění tuto velkou atmosféru užít.

↳ Hodiny vídeňské radnice při stmívání

At' si z toho Boleslav vezme příklad!

Žasneme nad velikostí trhů, ale také nad jejich relativně pohodovou atmosférou. Žádné obří, křiklavými barvami svítící atrakce, ruské kolo a kolotoč jsou dozdobené jen nerušivými světélky v teplých barvách, stejně tak jako stříšky stánků a některé stromy. Překvapuje nás také obří kluziště nebo svítivé srdce, které za doprovodu znělky přejelo z jedné strany náměstí až na druhou. A máme ještě jeden zajímavý postřeh – ve Vídni vědí, že zdobit v zimě listnaté stromy svítícími řetězy je poněkud nešťastné, a tak vymysleli jiný, doslova láskyplný přístup. Ale dost kochání, je čas na odjezd...

Dunaj, Dyje a jsme doma...

Rychlý nástup do autobusu strídá ještě rychlejší výměna poznatků z vídeňských ulic, ukazování suvenýrů a postupné usínání. Ze spánku nás vyruší už jen jedna krátká zastávka na benzínce, nákup karcinogenně vypadajících černých párků v rohlíku a jeden přeslazený a předražený čaj.

Ze zájezdu si odvážíme zjištění, jaké je to být od tří do jedenácti vzhůru, poznatek, že ceny na trzích ve Vídni jsou oproti těm boleslavským ještě docela v pořádku, ale především krásný zážitek s adventní atmosférou. Tak příští rok znova? ●

ČESKÉ ZVÍŘECÍ UNIKÁTY

ANEBO OHROŽENÁ ZVÍŘATA U NÁS

 Barbora Fidlerová (1. C)
 navratvku.cz, wikipedia.org

Byli jste někdy v české přírodě a uvažovali o tom, jaké všechny poklady schovává? Upřímně, já dlouhou dobu taky ne. Ale když jsem začala vídat články o tom, jak v Česku můžeme najít vlky, říkala jsem si, jak je to možné.

Nedalo mi to a našla jsem spousty informací nejen o vlčích, ale dalších zvířatech v Česku, u kterých si ani neuvědomujeme, že je zde můžeme potkat. A proto vznikl tenhle článek, ve kterém se chci podělit o to, jak je Česká republika rozmanitá, co se týče říše zvířat, a že je musíme chránit.

Už jsem zde nakousla téma vlků. U nás žije vlk obecný, který se v posledních deseti letech viditelně navrátil k nám do Česka, hlavně do pohraničních regionů. Vlci k nám tedy putují ze sousedních států. V Česku je několik různých populací. Máme třeba karpatskou, která je u nás nejdéle, pak středoevropskou nížinnou a další. Pokud byste tedy chtěli potkat vlka ve volné přírodě, měli byste vyrazit do pohraničních hor, Beskyd, Bílých Karpat, Šumavy, ale také do Žďárských vrchů. Ale pozor, přestože se vlk začíná v Česku objevovat více, stále je na seznamu kriticky ohrožených druhů.

Jelikož většina z nás studentů bydlí v Mladé Boleslavi a okolí, známe náš park Radouč, kde v sezóně můžeme potkat sysly

obecné. Pro nás to je možná samozřejmost, ale z dříve nenáviděného škůdce se stal kriticky ohrožený druh. Proto v Česku máme řadu záchranných programů, které vracejí kolonie syslů do přírody. A proč vlastně syslové vymizeli? Jak jsem již zmiňovala, ve 20. století byli považováni za škůdce a lidé je úspěšně hubili. Také se hodně změnila krajina a přirozených stepí, jako je právě náš park Radouč, výrazně ubylo kvůli zemědělské činnosti. Proto až příště uvidíte sysla na Radouči, vzpomeňte si, že tato zvířata rozhodně nejsou samozřejmostí.

Ted' zamíříme k vodnímu prostředí. Kdy naposledy jste viděli krásný čistý, průzračný pramen? Asi si říkáte, kam tím mířím. Viděli jste naživo někdy raka? Já ano, a jsou to moc hezká stvoření. U nás v Česku

máme rovnou tři původní druhy a dva invazivní. Rak říční a kamenáč jsou kriticky ohrožení a rak bahenní je ohrožený. Raci jsou velmi citliví tvorové, co se týče vod. Proto jich mnoho vyhynulo, když začaly naše potoky být znečištěné. Ale na vině jsou i invazivní druhy, o kterých jsem se zmiňovala. Přinesly sem totiž různé nemoci, ale jedna z největších krizí přišla, když tu byl račí mor. Každopádně pokud budete hledat raky, zkuste to někde v nedotčené přírodě v čistém potůčku.

Ti, kteří chodí na výlety do přírody, už určitě zažili, jak jim něco rychle prosvištělo přes cestu, nebo jak na vás koukalo něco ze zdi. U nás žije docela hodně druhů ještěrek, ale dvě jsou kriticky ohrožené, a to ještěrka zelená a ještěrka zední. A přitom jedna z našich největších

⇒ vlk v zimě

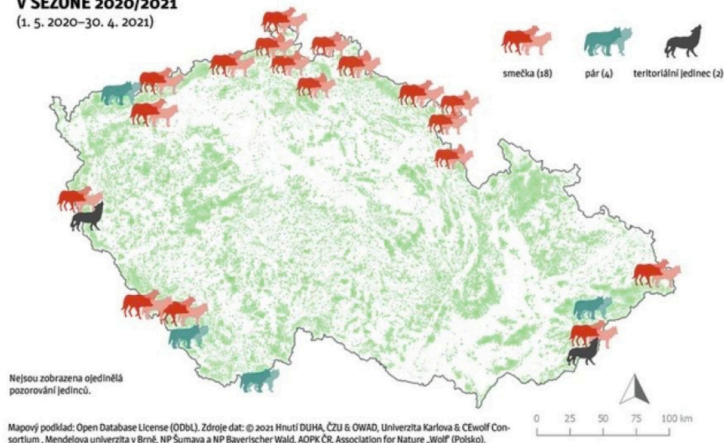
ještěrek se tu ještě v 50. letech 20. století vyskytovala v hojném počtu. Ještěrka zelená dorůstá klidně až 40 cm. Jejich ohrožení zapříčinil úbytek pro ně obyvatelných míst. Tyto ještěrky můžete najít na jižní Moravě třeba v CHKO Pálava, ale i v dalších oblastech, jako třeba ve středních Čechách, u povodí Vltavy. Můžete je najít třeba v zarostlých zahradách, vinicích nebo na podobných místech.

Toto je jenom ochutnávka toho, co česká příroda uchovává, ale je toho opravdu hodně. Víte

například, že máme i své vlastní endemity (zvířata přirozeně žijící jenom na jednom místě)? Třeba takový okáč sudetský. A ohrožených druhů zde žije také hodně. Třeba vydra, ledňáček, rys, různé druhy měkkýšů a mnoho dalšího. Pokud vás článek zaujal a chtěli byste si

najít něco víc o dalších druzích, podívejte se třeba na webové stránky národních parků a chráněných krajinných oblastí. **Takže brzy vyrazte do přírody a koukejte se pozorně. Objevujte rozmanitost naší přírody.** ●

**TERITORIA VLKA OBECEHO
V SEZÓNĚ 2020/2021**
(1. 5. 2020–30. 4. 2021)

MÉ PSANÍ

TEXT Z LITERÁRNÍ SOUTĚŽE FRANTIŠEK NEPÍŠE TIŠE

🏠 Nela Kučerová (6. 0)

**Bývala jsem pouhým šelestem ptačích křídel.
Dívkou pomíjivou jako kapka rosy, která ztrácela se
s prvním dotekem slunečních paprsků.**

Ticho kolem sebe mívala jsem jako háv, závoj, do něhož halila se s radostí, neboť v němotě okolního světa můj hlas zněl hlasitěji, než tomu bylo kdy jindy.

Avšak v hlubině duše jsem vždy byla vášnivou bytostí. Vírem radosti z života samého. Schraňovala jsem si své světlo jen pro sebe... Snad proto mi ho dnes tolik zbylo. Nyní, v samotě, kde mysl a prsty stávají se jedním, přenáším svou zář do stran. Vtěsnávám ji do písmen, slov a vět. A to vše bez větší námahy, ku podivu.

Chvála mé tvorby připadala mi zprvu cizí. Slova zdála se mi být jaksi z dálky půjčená. Textu jsem byla spíše poslem či branou, kterou procházel, ale

nikdy jsem se neviděla jako jeho tvůrce. Každé vlídné slovo mi připadalo jako kradené. Zkrátka, vše pro mě bylo nové a neuvěřitelné. Překvapilo mě například, že lidé, ty neznámé tváře, kterých jsem se vždy děsila, mě zbožňovaly. Dokonce, když jsem se pootevřela, mi dokázaly, že obě části sebe samé je možné milovat. Dosud je to pro mě něco jako horečnatý sen, abych řekla pravdu, ale hranice mezi těmito dvěma stránkami mé osobnosti se začíná rozmazávat.

Brzy zapomenu, kdo byl kdo, a stanu se jen a pouze sama sebou. Co pro mě tato nová změna bude znamenat?

Bezpochyby spoustu nových přátel. ●

VÝTVARNÉ OKÉNKO

2. DÍL

PROPORČNÍ HRÁTKY

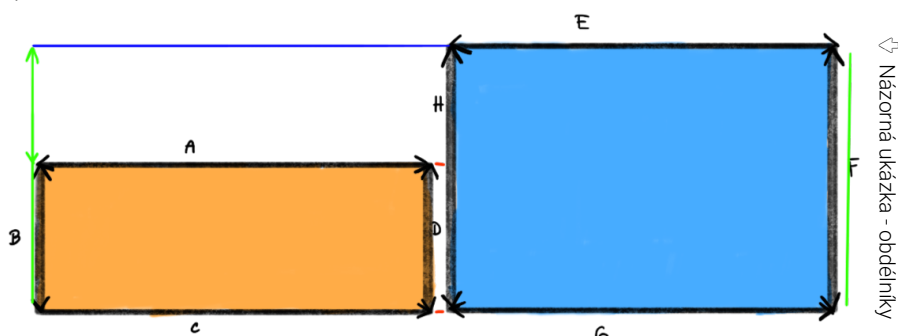
 Anna Kindlová (1. B)

V minulém díle jsme poznali tužku, gumu, linie a plochy. Dnes zůstaneme ještě v abstraktním světě.

Linie totiž mají určité vlastnosti – délku a úhel. Minule jsme linie tvořili náhodně, dnes budeme pracovat se záměrem a pohledem. Budeme si hrát s *proporcemi*.

Co to ale je? Chceme-li záměrně kreslit délky a úhly, musíme nejprve pochopit, že jsou relativní – jsou vidět při srovnání. I když nakreslíme pouze jednu linku, náš mozek porovná její délku a úhel s okrajem papíru. Proporce jsou takové kresební rozměry. Jen neřešíme jejich přesnou délku, spíše jen porovnáváme, řešíme velikost optickou, nikoliv reálnou. Pracujeme s nimi při porovnávání menších objektů v celku. Například kolikrát je větší celý strom než jeho plod... Ukážu vám to na dvou obdélnících:

Zkusme si nyní aplikovat proporce na velmi jednoduchý obrázek – hrnek... Představte si obyčejný hrnek (nebo si ho dokonce vezměte k sobě, nebo najděte fotografii libovolného hrnku).

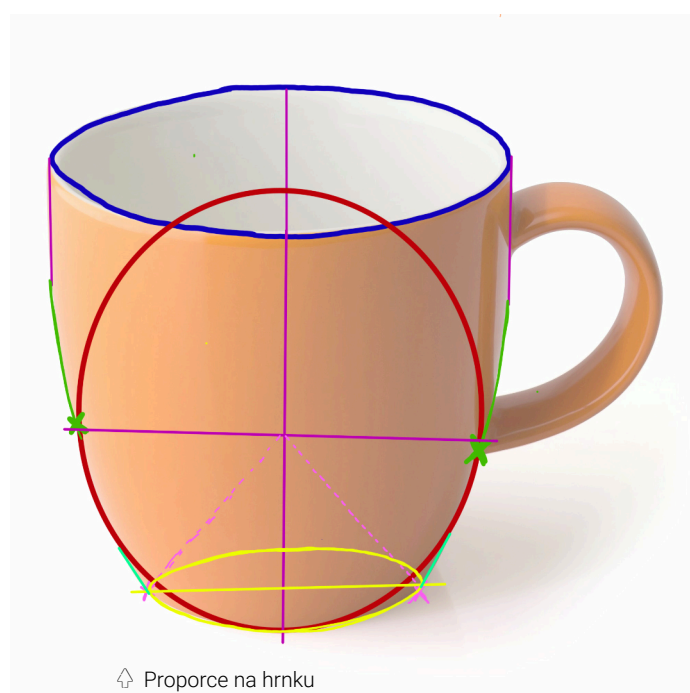

Papír k sobě, tužku do ruky a jde se na to!

Vidíte nějaký tvar v tomto hrnku? Já jsem si nejdříve všimla horní elipsy. Tak to pojďme nakreslit. Je jedno kam, jedno jak velkou... Od této elipsy se odpícháme. Nemusí se povést hned na první pokus, zkuste nejdříve pozorovat a až poté kreslit, co vidíte. Elipsu můžeme kolmicí rozpůlit, a když na bočních stranách uděláme od oka rovnoběžky s touto kolmicí, začínáme si hezky rozpracovávat obrys hrnku. Pokračujeme tím, že si uvědomíme, jaký tvar má celkový hrnek – můj je spíše do oválu, proto si ho dokresluji do celé kompozice. Hledáme další linie, které nám pomohou. (Pokračujte podle návodné kresby, ucho hrnku vynechte.)

Na konci celých „proporčních hrátek“ byste měli dospět k tomu, že prostorové těleso se velmi dobře kreslí za pomoci tvarů a linií. Čím více si budete s jednotlivými tělesy hrát, tím více zkušeností získáte a pak už budete moci některé linie i vynechat, protože je už budete znát.

Mám pro vás proto takový malý úkol – zkuste si do příštího dílu nakreslit ještě nějaké ovoce... **Uvidíte, k čemu to bude přístě přínosné, začneme se totiž zabývat hranami.** •

 Proporce na hrnku
 <https://www.forlifedesignusa.com/>

FASHION 2U

BAREVNÁ HARMONIE

👤 Adéla Cymorková (5. 0)

📷 Christel Buscherová: Barvy pro krásu (1992)

Nic nerozzáří váš obličej více, než když máte ty správné barvy! Existují čtyři základní typy lidí: jarní, letní, podzimní a zimní.

Každý typ se dále dělí na světlý a tmavý, např. světlý podzim, tmavé léto. Jaký typ jste vy, zjistíte pomocí internetového testu a zrcadla.

Podle vašeho typu se dnes podíváme, jaké šperky by vám slušely.

Jarní typ je velice jemný a něžný. Hodí se k nim barvy tyrkysu, modrého safíru nebo světlý jantar. Nemůžeme opomenout krémově bílé nebo nažloutlé perly a zlato.

Pro **letní typ** se hodí mnohý starý šperk, který má matný tón. Když jde o barvy, tak granáty a namodralý opál nebo zelený jadeit. I letní typ si může dovolit perly, a to šedé nebo narůžovělé.

Podzimnímu typu sluší přírodní materiál jako jantar. Mohli bychom říct, že je tento typ přímo dělaný pro zlato, ale stříbru by se měl vyhnout. Co se týče kamenů, doporučuji žlutozelené jadeity nebo zlatě žluté acháty.

Zimní typ potřebuje šperky velice extravagantní. Přímo si žádá syté barvy, tudíž černý onyx nebo tmavočervený rubín. Nejlepší materiál je platina nebo stříbro, pozor, nikdy ne zlato! ●

👉 Různé typy šperků

SOUTĚŽTE SE STUDENT REVUE!

  Eliška Fialová (1. C)

K	O	V	Á	A	D	V	E	N	T	N	O
O	Í	C	Í	C	H	J	N	Á	S	H	C
M	Ř	L	E	J	E	E	L	Á	S	U	K
E	K	A	E	Ž	K	S	L	I	K	A	B
T	O	D	Í	M	V	R	Y	R	N	M	E
A	L	Š	A	Í	J	K	O	I	I	D	T
O	E	S	Č	T	R	V	P	K	A	A	L
K	D	K	K	Á	Í	U	U	O	N	S	É
Z	A			D	U	Š	L	Z	I	R	N
I	E	C	O	N	Á	V	D	P	L	Í	O
M	D	O	M	Š	O	O	A	V	A	H	❄
A	S	Á	N	Ě	R	K	A	N	D	Ě	L

Dokážete v osmisměrce najít 18 slov a jmen, která jsou spojená s obdobím zimních svátků?

Nabídka: Vánoce, Ježíšek, Mikuláš, dárky, kapr, koleda, betlém, jmelí, advent, cukroví, svíčka, rodina, kometa, anděl, zima, šupina, sníh, sáně •

**! TENTO ČASOPIS
SLUŽÍ I OSTATNÍM,
ODPOVĚDI SI PRO-
SÍM NAPIŠ NA SVŮJ
VLASTNÍ PAPÍR A
DO OSMISMĚRKY
NIC NEZAKRESLUJ.
! DĚKUJEME!**

30

ŘEŠENÍ: _____

ODPOVĚDI
POSÍLEJTE
SEM:

Snudou o přízdninách Vám jistě pomůže článek na straně 20, ale pokud by ani kreativní nápady v něm nestačily, připravili jsme si pro Vás další kolo naší celoročnickové hry! Ale jak to vlastně dopadlo minule? Nejrychlejšími řešiteli byli:

1. **David Adam Moc (1. C)**
2. **Kristýna Křováčková (5. O)**
3. **Eliška Servusová (5. O)**

Výhercům gratulujeme a posíláme za slouženou výhru! Všem řešitelům zároveň připomínáme, že průběžný žebříček je k nahlédnutí na adrese:
<https://casopis.pekcloud.cz/soutez>.

Pokud jste minulé kolo nestihli nebo jste se neumístili, stačí se zapojit nyní a ještě stále máte šanci vyhrát! Bodování i způsob odevzdávání a odměn zůstávají, tak hurá do toho! (JK)

JAK SE ZAPOJIT?

Stačí **poslat řešení** (tajenka, která vyjde) **přes formulář na stránkách Student revue**, který najdete na QR kódu na této stránce.

O CO SE HRAJE?

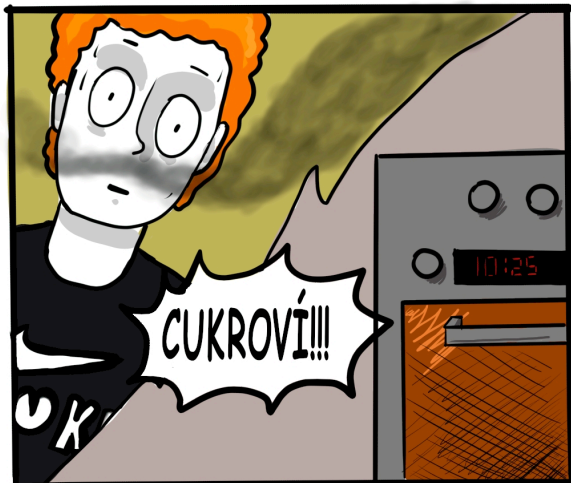
První tři úspěšní řešitelé získají odměnu a otištění svého jména v příštím čísle Student revue (leden/únor 2025).

Prvních deset úspěšných řešitelů získá dle svého pořadí body (200–100) do celoročnickové hry (2024/25), ve které na konci školního roku student s největším množstvím nasbíraných bodů získá titul „Nejlepší řešitel“ a ocenění formou dárku. Ocenění budou také další řešitelé, kteří se umístí na vyšších příčkách žebříčku.

Každý další úspěšný řešitel získá bez ohledu na pořadí 50 bodů do celoročnickové hry.

Mišovy neplechy

2.díl
Vánoce

**PŘEJEME VÁM
KLIDNÉ VÁNOCE
A ŠŤASTNÝ VSTUP
DO NOVÉHO ROKU!**

STUDENT REVUE
DVOUMĚSÍČNÍK GYMNÁZIA
DR. JOSEFA PEKAŘE